

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 262/03-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. decembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť J. R., t. č. v Ústave na výkon väzby N., ktorou namieta porušenie zákazu uväznenia pre dlh podľa čl. 1 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zabezpečujúceho určité práva a slobody, iné ako tie, ktoré sú už obsiahnuté v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v prvom dodatkovom protokole v znení Protokolu č. 11, konaním Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. R. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 10. apríla 2003 doručené podanie J. R. (ďalej len „sťažovateľ“), t. č. v Ústave na výkon väzby N., označené ako „Návrh na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky“, ktorým namieta porušenie zákazu uväznenia pre dlh podľa čl. 1 Protokolu č. 4 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), zabezpečujúceho určité práva a slobody, iné ako tie, ktoré sú už obsiahnuté v dohovore a v prvom dodatkovom protokole v znení Protokolu č. 11 (ďalej len „protokol“), konaním Najvyššieho súdu

Slovenskej republiky. Ústavný súd toto podanie kvalifikoval ako sťažnosť fyzickej osoby podanú na základe čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každú sťažnosť najprv predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky, alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Vzhľadom na to, že sťažnosť neobsahovala náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde a z jej obsahu nevyplývalo, či sťažovateľ využil iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje, ústavný súd ho vyzval, aby mu oznámil, či namietal porušenie zákazu uväznenia pre dlh pred všeobecným súdom alebo iným štátnym orgánom, prípadne či o porušení zákazu rozhodol už iný súd alebo štátny orgán. Ústavný súd ďalej vyzval sťažovateľa, aby v prípade, ak namietal porušenie zákazu uväznenia pre dlh, ústavnému súdu doložil dôkaz o namietaní porušenia zákazu, prípadne rozhodnutie o porušení zákazu.

Sťažovateľ, ktorému bola výzva ústavného súdu doručená 30. júna 2003, na ňu v stanovenej lehote nereagoval a nepreukázal ústavnému súdu vyčerpanie iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákona na ochranu jeho základných práv alebo slobôd poskytuje.

Okrem toho je potrebné poukázať na to, že podľa čl. 127 ods. 1 ústavy zakotvujúceho zásadu subsidiarity môže ústavný súd konať o namietanom porušení základných práv sťažovateľa len vtedy, ak v danej veci nie je daná právomoc všeobecných súdov. Ak sa sťažovateľ domnieva, že došlo k porušeniu zákazu uväznenia pre dlh, môže toto namietat' pred všeobecným súdom v konaní, ktoré sa začalo na základe obžaloby podanej Krajskou prokuratúrou v Nitre. Iba všeobecný súd je kompetentný rozhodnúť v danej veci.

Vzhľadom na to, že podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustné návrhy môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania a že v danom prípade rozhodnutiu vo veci bráni prekážka nevyčerpania iných právnych prostriedkov na ochranu základných práv alebo slobôd, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2003